

Warszawa, 26.05.26

RZECZNIK PRAW OBYWATELSKICH

Marcin Wiącek

VII.510.52.2018.JRO

Trybunał Konstytucyjny

w Warszawie

sygn. akt K 7/18

**Pismo procesowe o wycofaniu się Rzecznika Praw Obywatelskich
z postępowania**

W związku z pismem TK z 21 maja 2026 r. o wyznaczeniu rozprawy w sprawie K 7/18, działając na podstawie art. 63 ust. 2 ustawy z 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym¹ oraz art. 16 ust. 2 pkt 3 ustawy z 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich² — niniejszym **wycofuję ogłoszenie udziału w postępowaniu przed Trybunałem Konstytucyjnym w sprawie o sygn. akt K 7/18 wraz ze stanowiskiem przedstawionym w pismach z 27 września, 16 i 18 października oraz 22 listopada 2018 r.**

Powodem wycofania jest powzięcie wiadomości, że w składzie orzekającym w niniejszej sprawie zasiadają osoby wybrane na stanowisko sędziego TK z naruszeniem art. 194 ust. 1 Konstytucji, tj. na miejsce już obsadzone przez Sejm VII

¹ Dz. U. z 2019 r. poz. 2393

² Dz. U. z 2024 r. poz. 1264 ze zm.

kadencji,
co wynika z orzecznictwa TK³, ETPC⁴ oraz ustaleń doktryny⁵.

Okoliczność ta została formalnie stwierdzona przez Sejm RP w uchwale z 6 marca 2024 r.⁶ Sejm, jako organ konstytucyjnie upoważniony do dokonywania wyboru sędziów TK, we wskazanej uchwale stwierdził m.in., że uchwała Sejmu RP z 26 stycznia 2018 r. w sprawie wyboru Pana Jarosława Wyrembaka na sędziego Trybunału Konstytucyjnego oraz uchwała Sejmu RP z dnia 15 września 2017 r. w sprawie wyboru Pana Justyna Piskorskiego na sędziego TK są pozbawione mocy prawnej.

Po dokonaniu analizy treści i znaczenia prawnego uchwały Sejmu z 6 marca 2024 r., doszedłem do wniosku, że uchwałę tę należy częściowo traktować jako akt wydany na podstawie art. 190 ust. 4 Konstytucji, służący wykonaniu orzeczeń TK, którego skutkiem było wzruszenie uchwał Sejmu o wyborze do TK: Bronisława Sitka, Andrzeja Sokali, Mariusza Muszyńskiego, Henryka Ciocha, Lecha Morawskiego, Justyna Piskorskiego i Jarosława Wyrembaka.

Zgodnie ze wskazanym przepisem Konstytucji: *Orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego o niezgodności z Konstytucją, umową międzynarodową lub z ustawą aktu normatywnego, na podstawie którego zostało wydane prawomocne orzeczenie sądowe, ostateczna decyzja administracyjna lub rozstrzygnięcie w innych sprawach, stanowi podstawę do wznowienia postępowania, uchylecia decyzji lub innego rozstrzygnięcia na zasadach i w trybie określonych w przepisach właściwych dla danego postępowania.* Uchwały Sejmu RP o wyborze sędziów TK na stanowiska już zajęte przez sędziów wybranych przez Sejm VII kadencji (tj. Romana Hausera, Andrzeja Jakubeckiego i Krzysztofa Ślęzaka) należy uznać za „rozstrzygnięcia” w rozumieniu art. 190 ust. 4 Konstytucji. Zostały one wydane na podstawie norm prawnych, których niekonstytucyjność została potwierdzona w cyt. wyrokach TK w sprawach K 34/15 i K 35/15. Ponadto w wyroku w sprawie K 39/16 TK stwierdził niekonstytucyjność normy

³ Wyroki TK z: 3 grudnia 2015 r., K 34/15; 9 grudnia 2015 r., K 35/15; 11 sierpnia 2016 r., K 39/16.

⁴ Wyroki ETPC z: 7 maja 2021 r., *Xero Flor w Polsce Sp. z o.o. przeciwko Polsce* oraz z 14 grudnia 2023 r., *M.L. przeciwko Polsce*.

⁵ Zob. np. J. Roszkiewicz, *Status osób orzekających w TK na stanowiskach niewakujących oraz skutki orzeczeń wydanych z ich udziałem*, „Przegląd Konstytucyjny” 2024, Nr 3, s. 60-65, 85; M. Szwed, *The Polish Constitutional Tribunal Crisis from the Perspective of the Euro pean Convention on Human Rights*, „European Constitutional Law Review” 2023, vol. 18, no. 2, s. 141-142.

⁶ Uchwała Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z 6 marca 2024 r. w sprawie usunięcia skutków kryzysu konstytucyjnego lat 2015-2023 w kontekście działalności Trybunału Konstytucyjnego (M.P. poz. 198).

prawnej o treści przewidującej dopuszczenie do orzekania trzech osób wybranych do TK na stanowiska już zajęte przez sędziów skutecznie wybranych przez Sejm VII kadencji. Działając na podstawie art. 190 ust. 4 Konstytucji, Sejm RP był upoważniony do podjęcia czynności służących wykonaniu wskazanych wyżej orzeczeń TK.

Z tych przyczyn uchwała Sejmu RP z 6 marca 2024 r. – w części, w jakiej odnosi się do wskazanych wyżej uchwał Sejmu o wyborze sędziego TK – powinna być uznana za akt wydany bezpośrednio na podstawie art. 190 ust. 4 Konstytucji, którego skutkiem jest wyeliminowanie uchwał o wyborze Jarosława Wyrembaka i Justyna Piskorskiego na stanowisko sędziego TK z obrotu prawnego, co ma bezpośrednie przełożenie na ocenę prawidłowości obsady składu orzekającego TK w niniejszej sprawie.

Wskazanych wyżej skutków nie podważył wyrok TK z 28 maja 2024 r., U 5/24. Po pierwsze, w świetle art. 7 Konstytucji kompetencji organów państwa nie wolno domniemywać, a żaden przepis prawa nie przyznaje Trybunałowi Konstytucyjnemu uprawnienia do kontroli indywidualno-konkretnych rozstrzygnięć Sejmu, do których należy uchwała z 6 marca 2024 r. Po drugie, niezależnie od tego, w świetle art. 190 Konstytucji wyrok TK nie anuluje ani nie unieważnia z mocy prawa skutków wywołanych przez akt uznany za niekonstytucyjny w okresie poprzedzającym wydanie wyroku⁷. Przewidziany w uchwale Sejmu z 6 marca 2024 r. skutek polegający na wzruszeniu uchwał Sejmu o wyborze sędziów TK nastąpił z dniem wejścia w życie tej uchwały, a więc z dniem jej ogłoszenia w Monitorze Polskim, tj. dnia 11 marca 2024 r. Dlatego też wyrok TK o sygn. akt U 5/24 nie mógł automatycznie spowodować unicestwienia skutków uchwały Sejmu z 6 marca 2024 r. oraz „przywrócić” z mocą wsteczną Jarosława Wyrembaka i Justyna Piskorskiego na stanowiska sędziów TK.

Do powyższego należy dodać, że udział w składzie orzekającym TK osoby nieuprawnionej do orzekania może doprowadzić do naruszenia wolności i praw przewidzianych w Europejskiej Konwencji Praw Człowieka, a tym samym do naruszenia nakazu przestrzegania przez Rzeczpospolitą Polską wiążącego ją prawa międzynarodowego (art. 9 Konstytucji). Wynika to przede wszystkim z cyt. wyżej wyroku ETPC w sprawie *M.L. przeciwko Polsce*.

⁷ Zob. np. wyrok TK z 24 listopada 2003 r., K 26/03 (dot. podstaw prawnych powołania członka Rady Polityki Pieniężnej) oraz wyrok TK z 23 marca 2006 r., K 4/06 (dot. wygaszenia kadencji członków Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji).

Mając na względzie wszystkie powyższe okoliczności, zdecydowałem się nie uczestniczyć w postępowaniu przed Trybunałem Konstytucyjnym w sprawie o sygn. akt K 7/18.

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'M. W. G.', written in a cursive style.